

Lázár József Rendőrfőnök-Igazolványa 2.

Ez volt az édesapám [Lázár József] rendőrparancsnok-igazolványa. 1945-ben új városi vezetőséget kellett [hivatalba állítani], akkor volt Néprendőrség, azt kellett megszervezni. Na most, mi történt? Az történt, hogy hát kevesen voltak Szatmáron [Szatmárnémetiben] [1945-ben], akikkel lehetett számolni. Romániában az illegális kommunistákat a Sziguránca bebörtönözte. Ott két lehetőség volt, addig ütötték-verték [az illegalistát], ameddig meghalt, vagy pedig beszélt. És akkor igyekeztek [a Vörös Hadsereg] összeszedni azokat, akik üldözöttek voltak, és így aztán édesapámat -- mint volt katonatiszt, hát értett a hadsereghez -- kinevezte a Vörös Hadsereg parancsnoknak a városi rendőrségre, ahol mi be voltunk zárva. Az első parádé 1945. május kilencedikén volt, a 'Győzelem napján' [amikor hivatalosan véget ért a második világháború], akkor édesapám vezényelt a központban, ő volt a parancsnoka a rendőrségnek. Itt volt egy évig, és azután Szatmáron [Szatmárnémetiben] volt egy nagyon nagy zsidó kórház, annak lett a gondnoka. Édesapám 1949-ben meghalt szív[betegséggel] és reumával, Szatmáron [Szatmárnémetiben] van eltemetve az ortodox [zsidó] temetőben. Szatmáron [Szatmárnémetiben] családi sír volt, ott van eltemetve a nagyapám is, ott van az édesapám és neki egy testvére [Lázár Láli].